

ئاسايى لادانى واتايى له شيعرى (حنايى كردوه ...ى) (ئالى) دا

هيمن عومەر خوشناو

بۆ ليكجيا كردنه وهى قسهى ئاسايى له قسهى ئاسايى له پروانگهى واتاييه وه، له زانستى زمانه وانيدا و له نيو بهشى ئاستى واتادا، دوو ئاست جياكراونه ته وه، ئەوانيش ناوئراون: ئاستى سيمانتيك و پراگماتيک.

ئەم شيوه دابه شکردنه ش له زانستى زمانه وانيدا دابه شکردنيكى نوپيه، چونكه ئەگەر بېت و تەماشای بەرھەمی پيشووی زانايانى زمان بکەين، دەبينين ليلى و تەمومژييهك سەبارەت بە ئاستى واتا دەبينري، ئەم ئاستە بە ئاستيكي سەخت و ئالۆز بينراوه، چونكه له ناو خویدا ورده ئاست و لقەکانى تیکەل بە يەك بوو نەتوانراوه دەرەقەتى هەموو شتەکانى بن. بەلام هەرچى زمانه وانى نوپيه ئەم کيشهيهى يەكلا کردۆتە وه و دەتوانري هەر بەشەو لەبەر فراوانى و زەمینه له بارى ئاستى واتا وهك زانستىكى سەربەخۆ دابنري و قسهى له سەر بکري،

له ئاستى واتادا زمانى ئاسايى دەرەقەتە بواری سيمانتيك و ئەو ليكى دەداتە وه، چونكه پەيوەستە بە هەموو ئەو وشانەى كه له ناو فەرھەنگەکاندا بوونيان هەيه و خەلكى بە گشتى له واتاكانيان دەرگەن، بەلام زمانى ئەدەب بەگشتى و شيعريش وهك بەشيكي سەرەكى له ئەدەبدا وشەو دەستەواژەى تايبەت بەخوى هەيه، لەو پروانگەى كه زمانى ئەدەب زمانىكى داھينراوه و قسەكەرەكە خوى تەمومژاوى و ئالۆزى دەكات تا بەھايەك بەداتە دەقەكەو جيا بېتە وه له دەقى ئاسايى و قسهى سەر زارى خەلك. بۆيه زمانى شيعر زمانىكى مەبەستدارە، نەك رووكەش و روالەت ئاسايى، هەر ئەو وەش واىكردوه له ئاستى واتادا، كه له شيعر دەروانريت، دەبى بەر له هەموو شت مەبەستى گوتن كه پەيوەندييهكى پتەوى بە ئاستى (واتا) وه هەيه، ليكبدريته وه و هەموو قورساييهكه بکەويتە سەر مەبەستەكه، چون قسەكەرى شيعر بە شيوهيهكى ناراستە و خو قسەكان دەر دەبى و گوڤگر يا بينەريش ليڤەدا نازادە بۆ ئەو و ئەو ویش ئەو دياردە ناراستە و خو به شيوهيهك ليكبداتە وه، كه له واتاي مەبەستەكه وه نزيك بېت، دواتر دەوروبەر و ژينگەى نووسەر و بيروباوهر و جوړى نووسين و شيوازەكهى دەرکړينه پالپشتى پيوانهكه، بۆ زياتر تيگەيشتنى ئاستى واتاي دەقەكه، چونكه ليڤەدا تەنيا يەك شت نابيتە پارسەنگى

دهق، له بهر ئه وهی له دهقی پراگماتیکیدا یاسا ده به زیت و بنچینه کانی ده شیویندیرین و ئه و شیواندنهش له خووه ناکری، به لکو مه به ستداره.

ئه مه مه به سته که له نیو ده قدا خوئی نواندوه پر کاریگه ریشه له سهر وه رگر، چونکه بو ئه وهی واتای دهروونی دروست بیته و یه کی که له و هویانهی که واده کات واتای دهروونی کاریگه ری بمینی، ئه و لادانی واتاییه، تا لادانه که چرو به هیز بیته ئه وهنده کاریگه ری دهروونی له دوا به جیده مینی، لادانی واتایی به زوری له هونه ره کانی ره وان بیژی وه ک لی کچواندن، خوازه، خواستن، درکه... ده رده که وی، که لادانه له یاسای زمان.. (1) بو نمونه که سی که کوردستان وه که به ههشت ده بینی، واته که سه که واتاییه کی بارکراو و زیاد کراوی خستوته سهر ناوی کوردستان، چونکه له راستیدا کوردستان به ههشت نییه.

له م کورته نوسینه دا مه به ستمانه لادانی واتایی له نیو نائاسایی واتادا له دهقی شیعی (حه نایی کردوه دلی زارم) ی نالی شیبکه ی نه وه.

(نالی) له شیعر دا به وه ناوبانگی ده ر کردوه که زمانی شیعی زمانی کی ئالۆزو ته مومژاوییه، زور که م له قسه ی ئاسایی نزیک بوته وه و هه موو جوړه لادانی کی له ئاستی واتادا ئه نجام داوه، به جوړیک به یاری بی که ری وشه کان ناسراوه.

حه نایی کردوه په نجهی به خویناوی دلی زارم

ئه مه رهنگه شه هاده ت بی که کوشته ی دهستی دلدارم

نائاسایی واتایی له م دیره شیعر دا له وه دایه که شاعیر یاره که ی خوئی واده نی که په نجهی به خویناوی دلی برینداری ئه و سوور بووه و ده شلی په نجهی من خه نه ی تیگیراوه.

بو یه لی ره دا واتا له شیوه ئاساییه که ی ده رده چیته، چونکه ئه م شته له گه ل واقیع دا ناگونجی، که که سی که خوشه ویسته که ی خوئی بکوژی و په نجه کانی خوئی به خویناوی دلی سوور بکاو و دواتریش وا دابنی که خویناوی بووه. ئه مه جوړیکه له هونه ری قسه کردن و لیدوانی شیعر که به خوازه و خواستنه وه موخاته به ی به رامبه ره که ی ده کات، لادانه که به شیوازیکی وا هاتوو، که مروژ هه رگیز چاوه پروانی هیئانه وهی ئه و نمونه ناکات، به شیوه یه که که لای خوینه ر (وه رگر) دیمه نیکی سهر سوهر هینه ری سازاندوو و چه شنی دپنده یه که له گیانله به رانی تر دیته پیش چاو که دهستی له ناو خوین و خیزاو دا سوور بوو بیته.

لادان لهه پروانه دروست بووه:

لادان له چه نديتي: شاعير دهيتواني به يهك رسته ههر دوو دييره كه دهربري و بلي (ياره كه م نازاري داوم).

لادان له گونجان دروست بووه چونكه ناگونجي په نجه بخريته ناو دل و به خويني دهست و په نجه ي سوور بكا و به رامبه ريش ههر له ژياندا بيت. له نيوه دييري دوو هميشدا و اتا تيك شكينراوه و له باره ناساييه كه ي خوي لايداو كه په نجه خستنه نيو دل و به خوين كردنه كه به جوړه شه هاده تيك داده ني، كه لاي وايه بكورزه كه ياره كه يه تي، به به لگه ي په نجه سوور بووني و دل به نازاري شه و يش لهه م بواره دا.

ليردها په يوه ندي نيوان ناو و ناو ليئراو پچراوه، هميشه (دل) هاوري تي له گهل خوش و گهش و... هه موو خه سلته جوانه كان دهكات، به لام پچراني ليردها بوته هو ي شه و ي كه بريندار بكاته هاوري دل و شه مهش ناگونجي و له راستييه وه دووره، كه دليك له ناو له شي مروقه بيت خويناوي لي بچوري تي.

لادان له شيوان: شاعير به شيوه يه كي ناراسته و خو دهقه كه ي دهربريوه.

گوتم نايه به زاري خوت دهپرسی حالی زاری من؟

بروی هیڼایه یهك، وهك شكلی (لا) یه عنی كه بیزارم

نااسايي و اتا لهه ديردها له وه دروستبووه كه شيوه پراگماتييه كه به ناشكرا بهرچاو دهكوي تي، به شيوه يهك دهبي خوينه ريان گويگر له ناستيكي بهرز دابيت، تا له وشه و اتاي ته و اوي شيعره كه دهكات، و يراي شه و ته موومزاويه ي كه له هه نيك وشه كانی شيعره كه ده بينري تي:

لادان له شيوان: به و اتايه ي قسه كردنه كه شيوه يه كي نالوز و ته موومزاوي گرتوته وه، بو نمونه وشه ي (زار) له دييري يه كه م ته موومزاوي نيشانده دات، چونكه بو دوو سهرچاوه ي جياواز دهگه ريته وه، وهك ماموستاياني موده ريس و اي بو چون (زار) ي يه كه م به ماناي (دهم) به كاردي تي و (زار) ي دوو هم به ماناي ناره حه تي دي تي. نالي ليردها هاتوه بو گه مه كردن به وشه و پيكه ينياني وينه يه كي جواني وشه يي و اتا كه ي له ناساييه وه بو نااسايي گوريوه. له لايه كي ديكه وه بنه رته ي لادان له وه وه سه رته تا سهرچاوه ي گرتووه، كه له دييري يه كه م دا شاعير راستي تي قسه ي يه كه مي ده سه لميني به وه ي كه سه رته تا ده لي، شه و دهستي له ناو خويني دلي من داناوه و به و

خویننه دهستی خوئی له خهنه دهنی، ههتا ئیره خوینهر به تهواوی نازانی که رستهکه، هه رتهنیا وهك ههوالدان هیناویهتی یان وهك گپرانهوهیهك، بویه له نیوه دیری دووهما راستی ئەم ههوالدانه دهسهلمینی و وا دادهنی که بهو دهست له خوین دانه شههیدی به نسیب بووه، ههتا ئیره لادانهکه به ئاراستهیهکی راست بهپروه دهروا، بهلام له دیری دووهما دیمهنهکه به شیوهیهکه دهبی، ئاراستهیی لادانهکه دهگوریت به جوریک دهکری بلین لادان له نیو لادان دروست بووه، چونکه له دیری یهکهم وهك باسما کرد درخستنی حالهتیکی شههادته له مملانی نیوان دوو کهس (دولبه و نالی)، بهلام کوئی نالی وردتر لی پروانین، ئهویش دل، ئەگەر دلپیش سهراوهی ژیان و تریهیی لیدانی ژیان بیت، ئەوا ههموو لاشهکه دهگریتهوه، به تایبهتیش شههکه بگاته ئەو رادهیهی که خوینی ناو دل به دهست دربهینری، لیرهوه پیدهچی له شیوهی دیره شیعرهکهی بابا تاهیر نزیك بی که دهلی: ئەگەر دهستم رهسهد خونهت بریجهم...

له پروی دهست گهیشتن به دل و ههالدانهوهی پهپهکانی ناوهوهی به رشتنی خویننهکهی. له دیری دووهما ئاراستهکه پیچهوانه دهبیتهوه بهوهی کهسیکی شههید دیته گو وهك ئەوهی له حالهتی شههیدی ههستیتهوهو به سهرسورمانهوه ههردووک لیك پروان و نالی لهو پیرسی: که ئایا تو دهتهوی له حالی برینداری من پیرسی، بهلام پرسینیك تهنیا به دم و زار نا، بهلکو خویندنهوهی کرۆکی دل و دروونی من وهکو بابا تاهیر دلنیا نهبی تا دل تاقی نهکهیهوه وهك سهراوهی ههموو شتهکان؟! لادانهکه به دوو ئاراستهیی پیچهوانهوه دهجولی، سهرهتا نالی(مروقیکی بهرجهستهی وهستاوی بی جوللهی شههید) بو کهسیکی زیندووی پرسیارکه و وهستاو له بهرامبهر دولبهرهکهی. دواتر دولبهر له کهسیکی جولوی خهریکی درهینانی خوینی دلی نالی و پاشان (دهست سوور کردنی به خویننهکهی) بو کهسیکی بهرجهستهی جگیر و لاشه نهجولوی، تهنی جاریک برو هینانهوهیهکه که نیشانهی بیزاری تووره بوونیهتی.

نال(بی جولله + شههید) ← (به جولله)

دولبهر(به جولله + بکوژ) ← (بی جولله)

لیرهوه ههتا دیری ههفتهم تهنیا نالی له دوخی جولوادیهو قسهی بو دهکا دولبهریش کهوتوته دوخیکی چهسپاوی بی دهنگ، له دیری ههفتیشدا هه ر بیدهنگه بهلام نالی لهوی خوئی دهبیتهوه گپرهروه و ئەو قسهیهی که دولبهرهکه له رابردو

کردویه تی وهك فلاش باگ هه لیگرتوووه لهوی به پرووی داداتهوهو وهك به بیر هیئانه وهیهك.

بروی هیئایه یهك، وهك شكلی (لا) یه عنی كه بیزارم

لادان له چهندی تی: چونكه دهیتوانی به یهك دوو وشه بلی (یارم بیزاره).

لادان له شیوان: له وشه ی (بیزار) دروستبووه چونكه ئەمهش دهگونجی له یهك سه رچاوهی واتایی زیاتر بییت، رهنگه واتایه کیان هه ر بیزاربوون نیشان بدات، له لایه کی تر دهشی وهسفی یاره که ی بکا که ده می زور بچوکه و ئەو وا داده نی له بهر بچوکی ده می، قسه ی بو ناکری.

عه جب ئەستیره شهو هه لدی له تاوی خوسرهوی خاوه ر

به پرووی تۆم دیده هه لنای ی شهو و روژ نه رچی بی دارم

نا ئاسایی ئەم دیره شیعره له وه دایه که شاعیر لایداوه له چۆنیه تی، چونكه پرووی یار به رامبه ر به خور و چاوی خو شی به رامبه ر به ئەستیره داناوه، وایداناوه که پرووی یار له (روژ- خور) یش کاریگه رتره، ئەمهش له گه ل راستی ناگونجی و شتیکی واقعی نییه. نه پرووی یار خوره و نه چاوی ئەویش ئەستیره یه، هه موو پاساوه کانی شی به شتیکی ناواقعی و دوور له راستی هیئاوه ته وه، واته بو هوییه کی ناراسته قینه ی گیراوه ته وه، پی ی وایه ئەستیره له دووری روژ شه وان دهرده که ویت، به لام که دهسته لات ی روژی لی به دهر ده که ویت راده کات و هه لدی، ئەمهش خو ی بو خو ی ناراستییه و هیچ په یوه ندیییه کی به ترسی ئەستیره له روژه وه نییه، به لکو شتیکی سرووشتییه. مامۆستا مه سعوود محه مد سه باره ت به م به یته ی نالی ده لی: "حیکمه ت و هیزی شاعیرییه تی نالی له م به یته دا، ته قله ی به هه موو قیاسی کی عاده تی لی داوه که هاتوو ه حوکی دادگا ه به ته بریه ی تاوانبار و تاوانبارکردنی بی تاوان دهرده چوینی تی و حوکه که ش به راست و دادپه ره ر وه رده گیری." (2)

به پرووی تۆم دیده هه لنای ی شهو و روژ

لادان له گونجان: چونكه ئەمهش له گه ل واقع دا ناگونجی، که سیك چاوی کراوه و ناگای له خو ی بییت، به لام به شهو و به روژ چاوی به پرووی یاره که ی هه لنی. (نه رچی بی دارم) شاعیر وایداناوه که شهو و روژ هه میشه بی داره ئەمه شیان ناگونجی و دووره له راستی، چونكه که س ناتوانی هه میشه بی دار بییت.

لادان له چهندی تی: شاعیر دهیتوانی به یهك رسته دهر بیری و بلی (تو هیئند جوانی چۆن ته ماشات بکه م)

لادان له شیوازیش دروست بووه چونکه قسه کردنه که شیوهیه کی ته مومژاوی هیه و به تاییه تی له نمونه ی وشه ی (هه لدی) ده کری دوو سه رچاوه ی واتایی جیاوازی هه بیته: یه کیان پاکردن و نه ویتریان ده رکه وتن.

ته بیبی من ده بی ده خلی هه بی، صاحب ئیشاره ت بی

مه گهر چاوت بزانی، من له بهر چی مه ست و بیمارم.

لادان له چۆنیه تی: نااسایی واتایی له (ته بیبی من) دروست بوه، شاعیر لایداوه له چۆنیه تی و به (خواستن) ئه مه ی به کاره ی ناوه، به و واتایه ی که یاره که ی و خودی چاوی یاره که ی پزیشک و هه کی می نه خوشینه و نالی پیویستی پییانه، ئه مه ش له گه ل واقیع ناگونجی، که که سی یاره که ی و خودی چاوی یاری به چاره سه ری برین و نه خوشییه کانی دابنی. واشیداناوه که چاوه کانی یار مه ست و بیمارن و په یوه ندی مه ست و بیمارییان له گه ل نالی شاعیردا هیه، لی ره شدا نااسایی واتایی دروست بوه، چونکه (چاوه) دیارخراوه، هیچ په یوه ندییه کی له گه ل (مه ست و بیمار) ی دیارخه ر نییه.

بو یه شاعیر په یوه ندی دیارخه ر و دیارخراوی به شیوهیه کی نااسایی پچراندوه.

لادان له (چه ندی تی) رویداوه: چونکه شاعیر ده ی توانی به یه ک رسته بلی (من نه خوشم تو و ره لام).

له به شی (خواستن) هه که، قسه که راست نییه که نه و ته بیب بیته، به لام شیعر بو هویه کی ناراسته قینه ی گه راندو ته وه، که نه و چاره سه ر و ده وای ده رده کانیه تی.

(مه گهر چاوت بزانی)

لادان له گونجان: نه مه ش له گه ل واقیع ناگونجی، (چاوه) نه ندامیکه له نه ندامه کانی مروقه، به ته نیا هیچی پی نا کری، زانیاری له باره ی شته کانی تر نیه نه گهر هاو ری می شکی له گه ل نه بی. شاعیر وایداناوه که چاوی یار ده ردو مهینه تییه کانی نه و ده زانی و زانیاری له باره وه هیه.

به سه روم وت که راسته سه رکه ش و به رزی، که چی له رزی

که فه رقی شم بگاته ئاسمان به نده ی قه دی یارم.

لادان له گونجان: ناگونجی ته که سی قسه له گه ل دره ختی ک بکات و بیدوینی، دواتریش هوکاری له رزینی داره که بو دواندنه که بگه ری نی ته وه. واته وه لامدانه وه ی (درو) به (درو) یه کی دیکه، نه مه له زانستی ره وان بی ژیدا پیی ده گو تریت جوانی

بايس، ليړه شدا ده چيټه خانې ناماژه پيكردن له لادان له چوڼيه تي، چونكه ناماژې به وه كړدوه كه شتيكي ناراسته به داري گوتوه، له هه مان كاتدا درخت بله رزي و وهلام بداته وه به شتيكي ناراست!

لادان له چندي تي: له نيوه ديړي دووهم، چونكه دهيتواني ته نيا بلي (من ملكه چي يارم)، به لام شاعير جواتر زمانه كهي دارشتوته وه و زياتر واتا كهي له ناسايي دوورخستوته وه.

(فهرقيشم بگاته ناسمان) ناشكرايه ئه مهش ليړه دا لادانه له گونجان، چونكه ناگونجي (سهر) هيڼده به رز بيت بگاته ناسمان، كه واته له راستييه وه دووره، به لام شاعير ئه مه ي به مه به ست به كارهيڼاوه بو ئه وه ي گوپرايه لي و دلسوزي بو يار دوپات بگاته وه.

له شيريني ئه تو ئه ي خوسره وي ته ختي زه مين رهنگه

بگاته ناسماني بيستون فه رهادي هاوارم

ناناساي واتا له م ديړه دا بريتييه له:

لادان له چندي تي: چونكه شاعير دهيتواني به يه ك پرسته واتا كهي بگه يه نيټ و بلي (من له تاو جواني تو هه موو خه لك له هاوارم گه يشت).

لادان له چوڼيه تي، له به شي زياده رو يي: چونكه شاعير به شيوه يه كي زياده رو باسي ياره كهي دهكات و ده لي (له شيريني ئه تو ئه ي خوسره وي ته ختي زه مين) دهيتواني ته نيا بلي (ئه ي يار) هيڼده وه سفه زياده روه ويه ي بو نه كات.

لادان له گونجان: چونكه له راستيدا ياره كهي (خوسره و پاشاي ته ختي زه مين) نيبه، كه ئه و واي داناوه. ئه مهش له گه ل واقيع و راستي ناگونجي.

لادان له گونجان له ديړي كو تا ييش دروستبوه، وايداناوه (هاواري ئه و ده گاته ناسمان) ئه مهش دووره له راستي و هيچ كه س دهنگي به ناسمان ناگات.

لادان له شيواز: له وشه ي (شيرين) كه ده شي له دوو سه رچاوه ي جياوازه وه هاتبي، يه كيان به ماناي شيريني و خوشي بيت، ئه و يتريش به ماناي (شيرين) ي فه رهاد (داستان) بيت، ئه مهش ته م و مژي و لي لي له وشه كهدا دروستكردوه.

لادان له چوڼيه تي له به شي خواستن به كارها توه و ياره كهي به (شيرين) داناوه كه ئه مهش دووره له راستي، نه ياره كهي شيريني فه رهاده و نه خو يشي وه ك فه رهاده.

برۆت بالی هوما سایه‌ی سه‌ری سولتانی حوسنت بوو

خه‌تت هات و وتی: من ناسیخی توغراییی خونکارم

جگه له‌م دیره له هه‌موو دیره‌کان تیپینی ده‌کری، نالی وه‌ک خودی خو‌ی به جیناوی (م) ی لکاو یا (من) ی سه‌ربه‌خۆ ئاماده‌یی هه‌یه، ئەم ئاماده‌یی بوونه له هه‌موو دیره‌کان جو‌ره ده‌سه‌لات گرتنه ده‌ستی نالییه به‌سه‌ر ته‌واوی شیعر و به‌سه‌ر خودی دولبه‌ریش، وایکردوو هه‌که ته‌نیا له دیری هه‌فته‌م شتی‌ک به‌یلتیه‌وه بو به‌رامبه‌ره‌که‌ی به‌لام ئه‌ویش به شیوازیکی ناراسته‌وخۆ له ده‌م و کاتیکی رابوردووی دووردا شیوه‌ی فلاش باگه‌که ده‌گه‌رپه‌ته‌وه و قسه‌کانی ئه‌و وه‌ک به‌لگه دینیتیه‌وه.

لادان له‌گونجان: چونکه ناگونجی برو بیته بالی هوما و هه‌روه‌ها بیته سیبه‌ری سایه‌ی جوانی ئه‌و. جگه له‌مه‌ش ده‌لی (خه‌تت هات و وتی) ئه‌مه‌ش بو خه‌تی ژیر چه‌ناگه‌ی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، که گوايه هاتوه و قسه ده‌کات و پی‌ی وایه ئه‌و خه‌ته‌موه گوتویه‌تی: که من هاتووم ئیتر پیچا و پیچی زولف باوی نه‌ماوه و لام بردوه. ئه‌مه‌شیان دووره‌له راستی.

لادان له چۆنیه‌تی، له به‌شی ئاماژه پیکردن: ئاماژه‌ی به وه‌لامی خه‌ت داوه که وه‌لامی درۆیه به درۆیه‌کی تر.

لادان له گونجان، له به‌شی زیاده‌رویی، چونکه زیاده‌رویی تیدایه له (سولتانی حوسنت) جوانی سولتان نیه، ئەمانه هاو‌رپیتیان له‌گه‌ل یه‌کتر نییه و به‌یه‌که‌وه نایه‌ن، و له‌گه‌ل واقیعی‌ش ناگونجین.

لادان له شیواز: هه‌موو دیره شیعه‌ره‌کان به شیوازی ناراسته‌وخۆ ده‌رپراون.

سه‌راپا هه‌روه‌کو هه‌لقه‌ی زری په‌رویزه‌یی خوینم

به‌یه‌ک یه‌ک تیری موژگانی زری دۆزت بریندارم

ناناسایی و اتا له‌م دیره له‌وه‌دایه که شاعیر وایداناوه بروی یاره‌که‌ی ئه‌وه‌نده تیژه وه‌ک نووکی تیژی زری سمت وایه، هینده‌ی به برویه‌کانی له نالی داوه سه‌رتاپای له‌شی شاعیر وه‌ک بیژینگ کون کون بوه و هه‌ر شوینیکی‌ش برینیکی تیدایه و خوینی لیده‌تکی، له‌به‌ر تیژی بروی یاری.

لادان له چه‌ندی‌تی: ده‌یتوانی به یه‌ک رسته بلێ: برۆت تیژن.

لادان له چۆنیه‌تی: هیچ برویه‌ک وه‌ک رم تیژ نییه و برو توانای ئه‌وه‌ی نییه که له‌ش بریندار بکا و خوینی لیپینی و دواتر کون کونی بکا.

لادان له گونجان: ئەمەش لەگەڵ واقیع ناگونجی که برۆیهک ئەو هەموو کاره ئەنجام بدات.

حهمايل که دەمی تیغت له حەلقەى گەردەنى (نالی)

مهگەر تیراو بم بهو رەنگه تینوی ساعیدی یارم.

لەم دێرەشدا نائاسایی دەبینری، چونکه نالی وایدەبینی لەگەڵ یاری قسه دەکاو دەلی: تو دەمی تیغت راست و چەپ له گەردەنم بدەو به باشی بیپرە و با لەگەڵیدا خوینی زۆری لی بی، چونکه من تینوی باسکی یارم.

لادان له چەندییهتی: شاعیر دەیتوانی به یهك رسته دەریبیری: (دەمەوی له یارم نزیك بیمهوه)

لادان له چۆنییهتی: كهس به یارهكهی نالی که به تیغی تیژ له گەردەنی بداو بیپری. لادان له گونجان: ئەمەش لەگەڵ واقیع و راستی ناگونجی، كهسیك به خویناو تیر بیئ و بهوشیوهیه خوشهویستی خوئی لەگەڵ یار نزیك بکاتهوه!

ئەنجام:

له پراکتیک کردنی شیعری (حەنایی کردوه پەنجەى) نالی گەیشتیینه ئەم ئەنجامانەى خوارهوه:

- پراگماتیک به ئەرکی خوئی دەزانى که شیعەر لیك بداتەوهو جووری لادان و نهگونجانی واتا و نائاساییهکه بخاته پروو.
- شاعیر هەروا به سادەیی قسهکانی دەرنهبریوه و به مەبهست قسهی کردوه و ویستویهتی دیوی ئەودیوی هیماکان شیبکاتهوه.
- زمانیکی تەمومژاوی بهکارهیناوه تا تەحەدای ئەوهبکات که دەتوانییت یاساکانی زمان تیك بشکینییت و یاری به وشەکان بکات، له هەمان کاتدا واتایهکه هەلبوهشینییت و بەرگیکی جوان و تازەى دەبەر بکاو له نائاساییهوه بو نائاسایی ببات.
- له هەموودێرەکاندا لادان له گونجان دوباره بوتهوه، چونکه هەموو دەستهواژهکانی نیو شیعەرکه مەبهستهکانی لەگەڵ راستی و واقیع ناگونجییت.

پهراویزو سهراچاوهکان:

(1) رههندی دهروونی له بواری راگه‌یاندن دا، د. عبدالواحد موشیر دزهیی، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولیر 2005، لا 80، 183.

(2) دهسته‌و دامانی نالی، مه‌سه‌وود محهمه‌د، بلا‌وکراوه‌ی ئاراس، چاپی دووه‌م، هه‌ولیر 2007، لا 87.

(3) دیوانی نالی، ملا عبدالکریمی مدرس و کوره‌کانی. بغداد 1976. لا 271.

تیبینی/ نهم بابه‌ته له ژماره یه‌کی گو‌فاری (واته) له سالی 2007 بلا‌وبۆته‌وه.